

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. sausio 26 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Romano Klišausko (pranešėjas), Gintaro Kryževičiaus (kolegijos pirmininkas) ir Dainiaus Raižio, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo V. K. apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 29 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo V. K. skundą atsakovui Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentui prie Vidaus reikalų ministerijos dėl įsakymo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas V. K. (toliau – ir pareiškėjas) kreipėsi į teismą su skundu, prašydamas: 1) panaikinti Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – ir Departamentas, PAGD) direktoriaus 2021 m. gegužės 7 d. įsakymą Nr. TE-5-174 „Dėl vidaus tarnybos puskarininkio V. K. atleidimo iš vidaus tarnybos“ (toliau – ir Įsakymas); 2) grąžinti pareiškėją į tarnybą PAGD Panevėžio priešgaisrinės gelbėjimo valdybos 1-osios komandos budinčios pamainos vyresniojo ugniagesio gelbėtojo pareigose; 3) priteisti iš atsakovo vidutinį darbo užmokestį už priverstinės pravaikštos laiką nuo atleidimo datos iki grąžinimo į tarnybą dienos.

2. Pareiškėjas nurodė, kad Įsakymas buvo priimtas neįsiteisėjus ikiteisminiame tyrime priimtai nutarčiai, t. y., nesant įsiteisėjusio sprendimo (nutarties) dėl pareiškėjo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dėl sukkelto eismo įvykio. Atsakovas nesiaiškino visų aplinkybių – ar pareiškėjui buvo žinoma apie tokią nutartį, ar jis rengiasi ją skųsti. Pareiškėjo teigimu, Įsakymas priimtas pažeidžiant pareiškėjo, kaip pareigūno, konstitucinę teisę stoti į valstybinę tarnybą, jo įgytas subjektines teises, neproporcingas ir neatitinkantis konstitucinio teisinės valstybės principo.

3. Pareiškėjas pažymėjo, kad tarnybą vidaus reikalų sistemoje pradėjo 2016 m. rugpjūčio 24 d. Tuo metu galiojusi Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto (toliau – ir Statutas) redakcija nenumatė ribojimų, susijusių su pareigūno statusu, jei asmuo yra atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės. Tuo metu galiojusi Statuto redakcija numatė apribojimus pareigūnams, padariusiems tik tyčinį nusikaltimą ir atleistiems nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą (Statuto redakcijos, galiojusios nuo 2016 m. liepos 1 d., 62 str. 1 d. 8 p.).

Priėmimo į tarnybą metu galiojo teisėtų lūkesčių ir pagarbos įgytoms teisėms principas (Statuto 3 str. 8 d.). Nuo 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojo Statuto redakcija, kurioje numatyta, kad asmuo yra nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jei įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai. Pareiškėjo nuomone, pagal teisėtų lūkesčių apsaugos ir pagarbos įgytoms teisėms principą, teisės aktai, keičiantys ir nustatantys naują teisinį reguliavimą, turėtų būti taikomi tik tiems teisiniams santykiams, kurie atsirado po tokio reguliavimo įtvirtinimo.

4. Pareiškėjas nurodė, jog atsižvelgiant į tai, kad Statutas tiesiogiai nenukreipia į Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – ir BK) 39 straipsnį (Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą), Statutą taikantis subjektas turi ne tik atsižvelgti į formalų sprendimą, užbaigusį ikiteisminį tyrimą (šiuo atveju – į nutartį, kuria užbaigiamas ikiteisminis tyrimas ir pareiškėjas atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės šalims susitaikius), bet ir įvertinti visas su nusikalstamos veikos padarymu susijusias aplinkybes. Nuostata „praradusi pavojingumą nusikalstama veika“ yra vertinamoji sąvoka. Statuto 9 straipsnio 1 dalies 2 punktą taikantis subjektas turi savo diskrecijos ribose įvertinti, ar konkrečioje situacijoje laikytina, kad veika prarado pavojingumą.

5. Pareiškėjo teigimu, atsakovas neįvertino visų Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartyje nurodytų reikšmingų aplinkybių: buvo padaryta netyčinė nusikalstama veika, kuri nesusijusi su valstybės tarnyba, nusižengimais valstybės valdymui, tarnybos pareigų atlikimu ar pan. Būtent atsakovas privalėjo išsiaiškinti visas susidariusiai situacijai įvertinti būtinas aplinkybes ir priimti individualiu vertinimu pagrįstą sprendimą.

6. Pareiškėjas pagal analogiją rėmėsi Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarimu bei nurodė, kad Statuto 9 straipsnio 1 dalies 2 punkto reguliavimas, tiek, kiek nenumato asmens, atleisto nuo baudžiamosios atsakomybės taikymo už neatsargią nusikalstamą veiką, nesusijusią su valstybės tarnyba, diferencijuoto reguliavimo, lyginant su kitomis nusikalstamomis veikomis, prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui ir pažeidžia asmenų lygiateisiškumo principą, asmens konstitucinę teisę stoti į valstybinę tarnybą ir konstitucinį proporcingumo principą. Pareiškėjas prašė kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą dėl Statuto 9 straipsnio 1 dalies 2 punkto (turėtų būti 2 d. 2 p.) atitikimo Konstitucijai, konstituciniams teisinės valstybės ir asmenų lygiateisiškumo principams.

7. Atsakovas PAGD atsiliepime į skundą prašė jį atmesti.

8. Atsakovas nurodė, jog Statuto 72 straipsnio 1 dalis, nustatanti atleidimo iš vidaus tarnybos pagrindus, įstatymų leidėjo suformuluota imperatyviai ir nesuteikia diskrecijos, o nustato pareigą pareigūną į pareigas vidaus tarnyboje priėmusiam asmeniui jį atleisti Statuto 72 straipsnio 1 dalies 1–19 punktuose nurodytais atvejais.

9. Atsakovas iš dalies pagrįstu pripažino pareiškėjo argumentą, kad Įsakymas buvo priimtas neįsiteisėjus ikiteisminiame tyrime priimtai nutarčiai, tačiau, atsakovo teigimu, minėti trūkumai nagrinėjamos bylos kontekste nesudaro pagrindo konstatuoti, jog atsakovo veiksmai, atleidžiant pareigūną, buvo neteisėti.

10. Departamentas pažymėjo, kad pareiškėjas ginčija Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostata, pagal kurią asmuo yra laikomas nepriekaištingos reputacijos asmeniu, jeigu asmuo yra atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą. Tačiau, atsakovo teigimu, BK normas dėl asmens atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės taiko ikiteisminio tyrimo subjektai, todėl pareiškėjas neteisingai teigdamas, kad atsakovas nevertino visų nusikalstamos veikos padarymo aplinkybių ir dėl to netinkamai pritaikė Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punktą. Įstatymai nesuteikia atsakovui tokių įgaliojimų.

II.

11. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2021 m. rugsėjo 29 d. sprendimu pareiškėjo skundą atmetė.

12. Teismas nustatė, kad pareiškėjas vidaus reikalų sistemoje pradėjo dirbti nuo 2016 m. rugpjūčio 24 d. Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų ikiteisminio tyrimo teisėjo 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi buvo patvirtintas Šiaulių apygardos prokuratūros Šiaulių apylinkės prokuratūros prokuroro 2021 m. gegužės 5 d. nutarimas, kuriuo prokuroras nutarė nutraukti ikiteisminį tyrimą ir pareiškėją, padariusį nusikalstamą veiką, numatytą BK 281 straipsnio 3 dalyje, atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės jam susitaikius su nukentėjusiais. Nagrinėjamoje byloje susiklosčius tokiai situacijai, kuri atitinka Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punkte, 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodytas aplinkybes, sudarančias pagrindą pareiškėją atleisti iš tarnybos, t. y. pareiškėjas įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nėra praėję 3 metai, atsižvelgiant į teisingumo principą ir būtinybę užtikrinti, jog statutinėje įstaigoje eitų pareigas tik Statuto 9 straipsnio reikalavimus atitinkantys asmenys, pareiškėjo atleidimas iš tarnybos Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatytu pagrindu, teismo vertinimu, yra pagrįstas ir teisėtas.

13. Teismo vertinimu, aplinkybė, kad Įsakymas buvo priimtas dar neįsiteisėjus Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų ikiteisminio tyrimo teisėjo 2021 m. gegužės 5 d. nutarčiai, nagrinėjamos bylos kontekste nesudaro pagrindo vertinti, kad Įsakymo priėmimas iš esmės buvo neteisėtas (Statuto 9 str. 2 d. 2 p. numatytas 3 metų terminas, kuriam nesibaigus asmuo negali eiti pareigų vidaus reikalų sistemoje). Pareiškėjas atleidimo iš tarnybos dieną neatitiko imperatyvių Statuto nuostatų, todėl jo argumentai dėl teisėtų lūkesčių vertintini kaip subjektyvus susiklosčiusios situacijos vertinimas ir nepaneigia Įsakymo teisėtumo.

14. Teismas nurodė, kad iš BK 36 straipsnio nuostatos turinio matyti, kad spręsti, ar asmuo ar veika dėl pasikeitusių aplinkybių tampa nepavojingi, turi teisę teismas. Taigi, tam, kad Statutą taikantis subjektas galėtų taikyti Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintą išimtį, ši išimtis (išvada dėl asmens ar veikos nepavojingumo) turėtų būti konstatuota teismo. Statutą taikantis subjektas turi teisę tik vadovautis teismo priimta nutartimi, tačiau jam įstatymu nėra suteikta teisė pačiam nuspręsti dėl asmens ar veikos nepavojingumo.

15. Pasisakydamas dėl pareiškėjo prašymo kreiptis į Konstitucinį Teismą, teismas pažymėjo, jog Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarimu buvo išspręstas klausimas dėl neterminuoto draudimo būti statutiniu valstybės tarnautoju asmeniui, teistam dėl bet kurio tyčinio nusikaltimo. Tuo tarpu, nagrinėjamoje byloje taikoma teisės norma (Statuto 9 str. 2 d. 2 p.) nėra neterminuoto veikimo, todėl nesutiktina su pareiškėju, kad ši teisės nuostata pažeidžia asmenų lygiateisiškumo principą, asmens konstitucinę teisę stoti į valstybinę tarnybą ir konstitucinį proporcingumo principą. Teismo vertinimu, pareiškėjo kvestionuojamas teisinis reguliavimas nekelia abejonių, t. y. nelaikytinas neproporcingu ribojimu asmeniui, siekiančiam dirbti vidaus tarnyboje. Atsižvelgęs į tai, teismas netenkino pareiškėjo prašymo kreiptis į Konstitucinį Teismą.

III.

16. Pareiškėjas apeliaciniame skunde prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir priimti naują sprendimą – tenkinti pareiškėjo skundą. Taip pat pareiškėjas prašo kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą dėl Statuto 9 straipsnio 1 dalies 2 punkto (turėtų būti 2 d. 2 p.) reguliavimo, kuriuo nustatytas nediferencijuojantis ir neproporcingas ribojimas asmenims, atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai, konstituciniams teisinės valstybės ir asmenų lygiateisiškumo principams.

17. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais pagrindiniais argumentais:

17.1. Teismas dėl pareiškėjo skundo argumentų iš esmės nepasisakė arba pasisakė labai lakoniškai, sprendimas yra neargumentuotas ir nepagrįstas.

17.2. Įsakymas priimtas vadovaujantis neįsiteisėjusia nutartimi. Tai reiškia, kad tuo konkrečiu sprendiniu, tuo konkrečiu metu pareiškėjas buvo atleistas nepagrįstai.

17.3. Atsakovas neatliko jokio pareiškėjo padarytos nusikalstamos veikos vertinimo ir neindividualizavo sprendimo.

17.4. Nesutiktina su pirmosios instancijos teismo argumentu, kad nusikalstamos veikos vertinimas – išimtinai teismo diskrecija. Teismas, sprenddamas dėl atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės, nevertina, ar veika prarado pavojingumą, ir vadovaujasi kitais faktais – kad atlyginta žala nukentėjusiems asmenims, kad asmuo nebuvo baustas ir nėra kitų sunkinančių aplinkybių.

17.5. Lietuvos Respublikos Konstitucijos 31 straipsnis numato, kad asmuo laikomas nekaltu, kol jo kaltumas neįrodytas įstatymo nustatyta tvarka ir nepripažintas įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu. Pareiškėjas nebuvo pripažintas kaltu teismo nuosprendžiu. Teismas pareiškėjui pritaikė tik vieną baudžiamojo poveikio priemonę, nesusijusią su teise dirbti darbą ar panašiais apribojimais, kurie neleistų eiti vidaus tarnybos pareigūno pareigų.

17.6. Statutą taikantis subjektas turi įvertinti visas su nusikalstamos veikos padarymu susijusias aplinkybes, kad galėtų tinkamai pritaikyti Statuto 9 straipsnio reguliavimą. Terminas „praradusi pavojingumą nusikalstama veika“ yra vertinamoji sąvoka. BK nenustato aiškių objektyvių kriterijų, kokiais atvejais veika laikoma praradusi pavojingumą. Pirmosios instancijos teismas be pagrindo plečiamai aiškino Statuto normą. Atsakovas turėjo teisę konkrečioje situacijoje vertinti, ar veika prarado pavojingumą (Statuto prasme) ir nepagrįstai ja nepasinaudojo.

17.7. Teismas, atmesdamas pareiškėjo prašymą kreiptis į Konstitucinį Teismą, nenagrinėjo argumentų dėl lygiateisiškumo pažeidimo. Statuto 9 straipsnio 1 dalies 2 punkte (turėtų būti 2 d. 2 p.) įtvirtintas reguliavimas nediferencijuoja tyčinių ir neatsargių nusikaltimų, nusikaltimų ir baudžiamųjų nusižengimų, nusikaltimų sunkumo. Toks reguliavimas, kuris nesudaro galimybių individualizuoti sprendimą, lemia tai, kad visi asmenys, atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės, iš esmės yra vertinami nepagrįstai vienodai, nors faktinės aplinkybės skiriasi reikšmingai. Reguliavimas kelia abejonių dėl jo proporcingumo. Pareiškėjas grįsdamas šios teiginius remiasi Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarimu. Teismas nevertino to, kad Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto norma vienodai vertina visus asmenis, padariusius nusikalstamą veiką ir atleistus nuo baudžiamosios atsakomybės visais pagrindais (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės kai veika prarado pavojingumą). Nustatyti ribojimai yra pertekliniai. Kad nepriekaištinga reputacija gali būti prarasta atleidus asmenį nuo baudžiamosios atsakomybės, nenumato jokie giminingų tarnybų veiklą reguliuojantys teisės aktai. Pareiškėjo, kaip vidaus tarnybos pareigūno, įgaliojimai, nors ir yra svarbūs organizuojant asmenų gelbėjimo darbus, priešgaisrinę apsaugą, tačiau pagal turimų įgaliojimų apimtį, pobūdį negali būti net lyginami su įgaliojimais, pavyzdžiui, teisėjų, prokurorų ar specialiųjų tyrimų tarnybos pareigūnų (kurių veiklą reglamentuojantys teisės aktai nenumato, kad nepriekaištinga reputacija gali būti prarasta atleidus asmenį nuo baudžiamosios atsakomybės). Tai reiškia, kad ribojimai, nustatyti Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte, tiek kiek uždraudžia asmenims, atleistiems nuo baudžiamosios atsakomybės eiti pareigas (ne tik kandidatuoti), yra pertekliniai ir neproporcingi vidaus tarnybos pareigūno įgaliojimams. Aptariamas reguliavimas, tiek kiek nenumato asmens, atleisto nuo baudžiamosios atsakomybės taikymo už neatsargią nusikalstamą veiką, nesusijusią su valstybės tarnyba, diferencijuoto reguliavimo lyginant su kitomis nusikalstamomis veikomis, prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui ir pažeidžia asmenų lygiateisiškumo principą, asmens konstitucinę teisę stoti į valstybinę tarnybą ir konstitucinį proporcingumo principą. Be to, aptariamas teisinis reguliavimas nediferencijuoja ir vidaus tarnybos pareigūnų, atsižvelgiant į jų vykdomas pareigas, atliekamas funkcijas, turimus įgaliojimus.

18. Atsakovas atsiliepime į apeliacinį skundą prašo jį atmesti ir pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą. Atsakovas atsiliepime į apeliacinį skundą, be jo atsiliepime į skundą ir pirmosios instancijos teismo sprendime išdėstytų argumentų, nurodo, kad:

18.1. Byloje nėra duomenų apie tai, kad pareiškėjas apskundė nutartį, kuria jis atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, ir kad ji yra neįsiteisėjusi. Teismas pagrįstai sprendė, jog trūkumas, kad įsakymas priimtas neįsiteisėjus minėtai nutarčiai, nesudaro pagrindo vertinti, kad įsakymo priėmimas iš esmės buvo neteisėtas.

18.2. Nagrinėjamoje byloje nėra faktinio ir teisinio pagrindo spresti, kad teismas neteisėtai nustatė aplinkybes, kurios turi bylai esminės reikšmės. Teismas sprendime nuosekliai ir išsamiai išdėstė, kuriais argumentais grindžiamos pirmosios instancijos teismo išvados,

visapusiškai, išsamiai ir objektyviai išnagrinėjo ginčo aplinkybes, o pareiškėjo subjektyvios abejonės nėra pakankamai teisiškai argumentuotos.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

19. Nagrinėjamoje byloje pareiškėjas V. K. pateikė apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2021 m. rugsėjo 29 d. sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo. Vilniaus apygardos administracinis teismas atmetė pareiškėjo skundą dėl Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento prie Vidaus reikalų ministerijos direktoriaus 2021 m. gegužės 7 d. įsakymo Nr. TE-5-174 „Dėl vidaus tarnybos puskarininkio V. K. atleidimo iš vidaus tarnybos“ neteisėtumo ir grąžinimo į vidaus tarnybą.

20. Pareiškėjas apeliaciniame skunde pateikia argumentus, be kita ko, ginčydamas pirmosios instancijos teismo atsisakymą tenkinti jo prašymą kreiptis į Konstitucinį Teismą. Pareiškėjo vertinimu, jo atžvilgiu taikyta ir atleidimą iš vidaus tarnybos lėmusi Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostata prieštarauja Konstitucijai. Pareiškėjas, grįsdamas teiginius dėl Statuto nuostatos prieštaravimo Konstitucijai, remiasi Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarimu.

21. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad Įsakymu pareiškėjas atleistas iš vidaus tarnybos Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punkto, 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto, Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutarties, Darbo kodekso 127 straipsnio 6 dalies ir Departamento 2019 m. sausio 29 d. įsakymo Nr. 1-51 „Dėl įgaliojimų pasirašyti (tvirtinti) dokumentus suteikimo“ 1.24.1 papunkčio pagrindu.

22. Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi teismas, remdamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 38 straipsniu, nutarė nutraukti ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. 01-1-44322-20 ir V. K., padariusį nusikalstamą veiką, numatytą Baudžiamojo kodekso 281 straipsnio 3 dalyje, atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės jam susitaikius su nukentėjusiais. Teismas tenkino prokuroro prašymą nutraukti ikiteisminį tyrimą. Teismas taip pat, atsižvelgęs į V. K. asmenį, jo turtinę padėtį, amžių, į tai, kad jis padarė neatsargų nusikaltimą, yra dirbantis, į tai, kad dėl jo nusikalstamo neatsargumo nukentėjo trys asmenys, buvo padaryta turtinė ir neturtinė žala (žalą atlygino pats įtariamasis ir draudimo bendrovė), siekdamas daryti kaltinamajam teigiamą poveikį, skyrė jam baudžiamojo poveikio priemonę – 20 MGL (1 000 Eur) piniginę įmoką į nukentėjusiųjų nuo nusikaltimų asmenų fondą.

23. Kaip matyti iš Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punkto, pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos <...>, kai atsiranda arba paaiškėja (jei nebuvo žinomos pareigūno priėmimo į vidaus tarnybą metu) šio statuto 16 straipsnyje nurodytos aplinkybės. Statuto 16 straipsnio 1 dalies 1 punkte įtvirtinta, kad į vidaus tarnybą negali būti priimtas asmuo <...>, kuris neatitinka šiame statute nustatytų nepriekaištingos reputacijos reikalavimų. Nepriekaištingos reputacijos kriterijai apibrėžti Statuto 9 straipsnyje. Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtinta, kad asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis <...> įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraejo 3 metai.

24. Taigi, Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmams priėmus 2021 m. gegužės 5 d. nutartį, Departamentas pareiškėjo padėtį vertino kaip atitinkančią Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte numatytą hipotezę – kadangi pareiškėjas atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, jis 3 metus negali būti laikomas turinčiu nepriekaištingą reputaciją. Toks vertinimas lėmė pareiškėjo atleidimą Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punkto pagrindu dėl to, kad jis, būdamas vidaus tarnybos pareigūnu, nebeatitiko Statute nustatyto nepriekaištingos reputacijos reikalavimo (Statuto 16 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Esamas teisinis reguliavimas

25. 2003 m. balandžio 29 d. Seimas priėmė Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymą. Šiuo įstatymu patvirtintas Vidaus tarnybos statutas, kuris ne kartą buvo keičiamas ir papildomas. 2018 m. birželio 29 d. priimtu Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymu Nr. XIII-1381, įsigaliojusiu 2019 m. sausio 1 d., Statutas išdėstytas nauja nagrinėjamai bylai aktualia redakcija.

26. Statuto 9 straipsnio („Nepriekaištinga reputacija“) 1 dalyje įtvirtintas reikalavimas pretenduojantiems į vidaus tarnybą asmenims ir pareigūnams būti nepriekaištingos reputacijos. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, bent vieną iš kurių atitinkantis asmuo pagal Statutą nėra laikomas nepriekaištingos reputacijos asmeniu. Šios dalies 2 punkte, kuris aktualus nagrinėjamoje byloje, nustatyta:

„Asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis:

<...>

2) įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai;“.

<...>

27. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės reglamentuojamas Baudžiamojo kodekso normomis. BK 36 straipsnyje įtvirtinta Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto taikymui aktuali išimtinė atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą, konstrukcija – „padaręs nusikalstamą veiką asmuo atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės, jeigu teismas pripažįsta, kad iki bylos nagrinėjimo teisme šis asmuo ar jo padaryta veika dėl aplinkybių pasikeitimo tapo nepavojingi“. Nagrinėjamos bylos kontekste BK 36 straipsnio nuostatos taikymas nėra aktualus.

28. Iš Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto galime matyti dvi kumuliatyvias sąlygas, kurių buvimas neleidžia vertinti asmens kaip esančio nepriekaištingos reputacijos: pirma, asmuo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės kitu pagrindu nei atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą; antra, nuo momento, kai asmuo buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, nepraėjo 3 metai.

29. Atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės reglamentuojamas Baudžiamojo kodekso VI skyriaus nuostatomis. BK numato šiuos atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės pagrindus: atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo ar nusikalstama veika prarado pavojingumą (36 str.); atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės dėl nusikaltimo mažareikšmiškumo (37 str.); atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai kaltininkas ir nukentėjęs asmuo susitaiko (38 str.); atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai yra lengvinančių aplinkybių (39 str.); atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės, kai asmuo aktyviai padėjo atskleisti organizuotos grupės ar nusikalstamo susivienijimo narių padarytas nusikalstamas veikas (39¹ str.); pranešėjo atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės (39² str.); atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal laidavimą (40 str.).

30. Taigi, remiantis Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punktu, atleidus asmenį nuo baudžiamosios atsakomybės BK 37–40 straipsniuose numatytais pagrindais, toks asmuo nėra laikomas atitinkančiu nepriekaištingos reputacijos reikalavimo 3 metus, nepriklausomai nuo kitų sąlygų. Statute nėra numatyta, kad teismas gali kitaip vertinti asmens nepriekaištingą reputaciją, jei jo padėtis atitinka Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintą hipotezę. Atitinkamai, remiantis Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punktu ir Statuto 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu, pareigūnas atleidžiamas iš vidaus tarnybos ir negali būti priimtas į tarnybą 3 metus nuo tada, kai atsiranda arba paaiškėja Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte numatyta aplinkybė – pareigūnas

atleidžiamas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą).

Aktuali konstitucinė doktrina

31. Nagrinėjamai bylai aktuali konstitucinė doktrina, susijusi su Konstitucijos 29 straipsniu, 33 straipsnio 1 dalimi, 48 straipsnio 1 dalimi, 109 straipsnio 1 dalimi, konstituciniais teisingumo ir proporcingumo principais.

32. Teisėjų kolegija ypač atkreipia dėmesį į Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarime pateiktą aktualių Konstitucijos nuostatų aiškinimą. Šiame nutarime Konstitucinis Teismas nagrinėjo individualų konstitucinį skundą, kuriame ginčyta Statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto atitiktis Konstitucijai. Konstitucinis Teismas aptariamame nutarime konstatavo, kad Statuto 9 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostata „pripažintas kaltu dėl tyčinio nusikaltimo padarymo, nesvarbu, ar teistumas išnyko, ar yra panaikintas“ prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 1 dalies nuostatai „piliečiai turi <...> teisę lygiomis sąlygomis stoti į Lietuvos Respublikos valstybinę tarnybą“, 48 straipsnio 1 dalies nuostatai „kiekvienas žmogus gali laisvai pasirinkti darbą“, konstituciniam teisinės valstybės principui. Nors Konstitucinis Teismas minėtame nutarime nepasisakė dėl kitų Statuto 9 straipsnio 2 dalies punktų, įtvirtinančių sąlygas, kurioms esant asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, teisėjų kolegija vertina, kad šiame nutarime pateikti išaiškinimai aktualūs ir nagrinėjamoje byloje.

33. Nagrinėjamos bylos kontekste pabrėžtini konstituciniai asmenų lygiateisiškumo, teisingumo ir proporcingumo principai. Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintas asmenų lygiateisiškumo principas. Šio straipsnio nuostatose nurodyta, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs; žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Konstitucinėje doktrinoje ne kartą pabrėžta, kad Konstitucijos 29 straipsnyje įtvirtintas asmenų lygiateisiškumo principas įpareigoja vienodus faktus vertinti vienodai ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai (žr., pvz., 2013 m. vasario 22 d., 2017 m. sausio 25 d., 2021 m. vasario 12 d.; 2021 m. balandžio 14 d. nutarimus); diferencijuotas teisinis reguliavimas, taikomas tam tikroms vienodais požymiais pasižyminčioms asmenų grupėms, jeigu juo siekiama pozityvių, visuomeniškai reikšmingų tikslų arba jeigu tam tikrų ribojimų ar sąlygų nustatymas yra susijęs su reguliuojamų visuomeninių santykių ypatumais, savaime nelaikytinas diskriminaciniu; vertinant, ar pagrįstai yra nustatytas skirtingas teisinis reguliavimas, būtina atsižvelgti į konkrečias teises aplinkybes (žr., pvz., 2020 m. liepos 8 d., 2021 m. vasario 12 d., 2021 m. balandžio 14 d. nutarimus).

34. Konstitucinio Teismo praktikoje pabrėžiamas ir konstitucinis teisingumo principas. Konstitucinis Teismas yra nurodęs, kad teisingumo negalima pasiekti tenkinant tik vienos grupės interesus ir kartu paneigiant kitų interesus (žr., pvz., 2013 m. spalio 9 d., 2014 m. balandžio 14 d. 2021 m. balandžio 14 d. nutarimus). Svarbus ir konstitucinis proporcingumo principas, pagal kurį teisės aktais nustatytos ir taikomos priemonės turi būti proporcingos siekiamam tikslui, o asmens teisės negali būti ribojamos labiau, negu būtina teisėtam ir visuotinai reikšmingam, konstituciškai pagrįstam tikslui pasiekti (žr., pvz., 2013 m. liepos 1 d., 2019 m. lapkričio 8 d., 2021 m. vasario 12 d., 2021 m. balandžio 14 d. nutarimus).

35. Nagrinėjamos bylos kontekste svarbios Konstitucijos 33 straipsnio 1 dalies „piliečiai turi teisę <...> lygiomis sąlygomis stoti į Lietuvos Respublikos valstybinę tarnybą“ ir 48 straipsnio 1 dalies „kiekvienas žmogus gali laisvai pasirinkti darbą“ nuostatos. Iš Konstitucinio Teismo praktikos matyti, kad specialieji stojimo į valstybės tarnybą reikalavimai turi būti konstituciškai pateisinami, priešingu atveju bus pažeista ir piliečio konstitucinė teisė lygiomis sąlygomis stoti į valstybės tarnybą, ir žmogaus konstitucinė teisė laisvai pasirinkti darbą (2004 m. gruodžio 13 d., 2008 m. sausio 22 d., 2011 m. liepos 7 d., 2021 m. balandžio 14 d. nutarimai).

36. Konstitucinis Teismas 2021 m. balandžio 14 d. nutarime konstatavo, kad pagal Konstituciją, be kita ko, jos 33 straipsnio 1 dalį, 48 straipsnio 1 dalį, įstatymų leidėjas,

reguliuodamas valstybės tarnybos santykius ir siekdamas konstituciškai pagrįsto tikslo užtikrinti valstybės tarnyboje einančių pareigas asmenų patikimumą, privalo nustatyti ir su šių asmenų reputacija susijusius stojimo į valstybės tarnybą reikalavimus. Teisėjų kolegija pažymi, kad tarp šių priemonių yra Statuto 9 straipsnio 2 dalyje apibrėžti kriterijai, kuriais remiantis asmuo nėra laikomas nepriekaištingos reputacijos.

37. Konstitucinis Teismas 2021 m. balandžio 14 d. nutarime suformulavo, kad nustatant su asmenų reputacija susijusius stojimo į valstybės tarnybą reikalavimus turi būti paisoma konstitucinio proporcingumo principo, kaip vieno iš konstitucinio teisinės valstybės principo elementų, pagal kurį negali būti nustatyti didesni konstitucinės teisės stoti į valstybės tarnybą ribojimai, negu būtina valstybės tarnyboje einančių pareigas asmenų patikimumui užtikrinti, nustatytais ribojimais negali būti paneigta šios teisės esmė.

38. Taip pat Konstitucinis Teismas 2021 m. balandžio 14 d. nutarime priminė konstitucinę doktriną dėl Konstitucijos 109 straipsnio 1 dalies aiškinimo, pagal kurią teismai, vykdydami teisingumą, sprendami ginčus, be kita ko, dėl atleidimo iš valstybės tarnybos, privalo užtikrinti Konstitucijoje, įstatymuose ir kituose teisės aktuose išreikštos teisės įgyvendinimą, garantuoti teisės viršenybę, apsaugoti žmogaus teises ir laisves. Taip pat tai, kad teismas, priimdamas sprendimą byloje, visuomet turi vadovautis įstatymais ir teise, be kita ko, iš Konstitucijos kylančiais teisingumo, protingumo, proporcingumo, sąžiningumo principais.

Abejonė dėl Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto atitikties Konstitucijai

39. Teisėjų kolegija pažymi, kad Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto sudėtis yra aiški. Sistemiskai taikant minėtą nuostatą su Statuto 72 straipsnio 1 dalies 10 punktu ir Statuto 16 straipsnio 1 dalies 1 punktu Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto sąlygos, kurioms esant asmuo neatitinka nepriekaištingos reputacijos reikalavimo, sudaro pagrindą atleisti statutinį valstybės tarnautoją, užkertant kelią jam tarnauti statutinėje tarnyboje 3 metus.

40. Šiuo atveju pabrėžtini ypatingi reikalavimai statutiniams valstybės tarnautojams. Konstitucinis Teismas, remdamasis Konstitucijos 141 straipsniu, 2021 m. balandžio 14 d. nutarime apibendrina, kad statutinė valstybės tarnyba yra specifinė valstybės tarnybos rūšis, besiskirianti nuo kitokios (civilinės) valstybės tarnybos ir karo tarnybos; statutinė valstybės tarnyba negali būti vienoda dėl jos funkcijų įvairovės, todėl policijos, vidaus tarnybos, saugumo tarnybos ir kitų statutinių valstybės institucijų pareigūnų statusas turi būti diferencijuotas ir turėti atitinkamuose statutuose nustatytų ypatumų.

41. Nagrinėjamos bylos kontekste matyti, kad Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punktu ir susijusiomis statutinių valstybės tarnautojų nepriekaištingą reputaciją ir tolesnę tarnybą ribojančiomis nuostatomis siekiama konstituciškai pagrįsto tikslo užtikrinti valstybės tarnyboje einančių pareigas asmenų patikimumą (žr. *mutatis mutandis* Konstitucinio Teismo 2021 m. balandžio 14 d. nutarimo 16.2 p.). Tačiau, kaip matyti iš Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatų, statutiniu valstybės tarnautoju 3 metus draudžiama būti asmeniui, kuris atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės vienu iš BK 37–40 straipsniuose numatytų pagrindų, neatsižvelgiant nei į tokio tarnautojo padarytos nusikalstamos veikos pavojingumą, nei į individualias aplinkybes, lėmusias BK 37–40 straipsniuose numatytą atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės pagrindų taikymą. Nagrinėjamu atveju konstitucinėje doktrinoje įtvirtinta vertinamojo pobūdžio „valstybės tarnyboje einančio pareigas asmens patikimumo“ kriterijus, kurios įgyvendinimas užtikrinamas ir per Statuto 9 straipsnio 2 dalyje įtvirtintus nepriekaištingos reputacijos reikalavimus, Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto atveju nesudaro galimybės bylą dėl valstybės tarnautojo atleidimo nagrinėjančiam teismui įvertinti individualios situacijos, patvirtinant ar paneigiant, kad asmens veiksmai (nusikalstama veika) lemia šio asmens neatitiktį „valstybės tarnyboje einančio pareigas asmens patikimumo“ kriterijui.

42. Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi konstatuota, jog V. K. prisipažino dėl neatsargumo padaręs nusikalstamą veiką. Ikiteisminio tyrimo metu V. K. susitaikė su nukentėjusiais. Teismas tenkino prokuroro prašymą nutraukti ikiteisminį tyrimą,

kaltinamajam susitaikius su nukentėjusiais. Teismas taip pat, atsižvelgęs į V. K. asmenį, jo turtinę padėtį, amžių, į tai, kad jis padarė neatsargų nusikaltimą, yra dirbantis, į tai, kad dėl jo nusikalstamo neatsargumo nukentėjo trys asmenys, buvo padaryta turtinė ir neturtinė žala (žalą atlygino pats įtariamasis ir draudimo bendrovė), siekiant daryti jam teigiamą poveikį, skyrė V. K. baudžiamojo poveikio priemonę – 20 MGL (1 000 Eur) piniginę įmoką į nukentėjusiųjų nuo nusikaltimų asmenų fondą.

43. Teisėjų kolegija pabrėžia, kad Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto taikymas taip pat neleidžia diferencijuoti nepriekaištingos reputacijos reikalavimo, atsižvelgiant į galimą skirtingo pobūdžio nusikalstamų veikų poveikį statutinio valstybės tarnautojo reputacijai. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad V. K. padarė nusikalstamą veiką, įtvirtintą BK 281 straipsnio 3 dalyje („Tas, kas vairuodamas kelių transporto priemonę pažeidė kelių eismo saugumo ar transporto priemonės eksploatavimo taisykles, jeigu dėl to įvyko eismo įvykis, dėl kurio buvo sunkiai sutrikdyta kito žmogaus sveikata <...>“). Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi V. K. atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės BK 38 straipsnio pagrindu – susitaikęs su nukentėjusiais. Kaip matyti iš BK 38 straipsnio (2015 m. kovo 19 d. įstatymo Nr. XII-1554 redakcija) 1 dalies, asmuo gali būti atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės, konstatavus BK 38 straipsnio 1 dalies 1–4 punkte nurodytas sąlygas, jei asmuo padaręs baudžiamąjį nusižengimą, neatsargų arba nesunkų ar apysunkį tyčinį nusikaltimą. Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punktas neleidžia jį taikančiam teisės taikymo subjektui atsižvelgti į tai, kokią nusikalstamą veiką padarė statutinis valstybės tarnautojas, jei jo atžvilgiu pritaikytas BK 38 straipsnio atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės pagrindas. Taigi, teisėjų kolegijos vertinimu, minėta Statuto nuostata vienodai taikoma visiems statutiniams valstybės tarnautojams, neatsižvelgiant į reikšmingai besiskiriančią jų padėtį – padarytas nusikalstamas veikas.

44. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį, kad viena iš Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi įvertintų aplinkybių, atleidžiant pareiškėją nuo baudžiamosios atsakomybės ir taikant jam baudžiamojo poveikio priemonę, buvo tai, kad pareiškėjas yra dirbantis (Departamente ir kitoje darbovietėje). Taigi, baudžiamojo poveikio priemonės pasirinkimas iš dalies nulemtas aplinkybės, kad pareiškėjas galės ją įgyvendinti ir bus pasiekti baudžiamojo poveikio priemonės – įmokos į nukentėjusiųjų nuo nusikaltimų asmenų fondą – tikslai. Tačiau, atsižvelgiant į Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto formuluotę, teismo nustatyta aplinkybė, kad kaltinamasis dirba, netenka prasmės, priklausomai nuo pareiškėjo darbovietės – jam dirbant statutinėje valstybės tarnyboje, pareiškėjas atleidžiamas dėl nagrinėjamoje byloje aktualaus Statuto reglamentavimo. Taip Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto taikymas apskunkina pareiškėjo galimybę įgyvendinti jam skirtą baudžiamojo poveikio priemonę – įmoką į nukentėjusiųjų nuo nusikaltimų asmenų fondą.

45. Konstitucinio Teismo praktikoje pabrėžiama, kad reikalavimas laikantis konstitucinio proporcingumo principo asmens teisių ir laisvių įstatymu neriboti labiau, negu reikia teisėtiems ir visuomenei svarbiems tikslams pasiekti, be kita ko, suponuoja reikalavimą įstatymų leidėjui nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris sudarytų prielaidas pakankamai individualizuoti asmens teisių ir laisvių apribojimus: ribojantis asmens teises ir laisves įstatymo nustatytas teisinis reguliavimas turi būti toks, kad sudarytų prielaidas kiek įmanoma įvertinti individualią kiekvieno asmens padėtį ir, atsižvelgiant į visas svarbias aplinkybes, atitinkamai individualizuoti konkrečias tam asmeniui taikytinas ribojančias jo teises priemones (Konstitucinio Teismo 2011 m. liepos 7 d., 2014 m. balandžio 14 d. nutarimai). Atsižvelgiant į pareiškėjo padarytos nusikalstamos veikos sudėtį ir Šiaulių apylinkės teismo Raseinių rūmų 2021 m. gegužės 5 d. nutartimi nustatytas faktines aplinkybes, Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintą nuostatą, neleidžiančią individualizuoti nepriekaištingos reputacijos kriterijaus taikymo konkrečiu atveju, teisėjų kolegijai kyla abejonė dėl Statuto 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatoje įtvirtinto teisinio reguliavimo atitikties iš konstitucinio proporcingumo principo kylančiam reikalavimui nenustatyti didesnių konstitucinės teisės stoti į valstybės tarnybą ribojimų, negu būtina valstybės tarnyboje einančių pareigas asmenų patikimumui užtikrinti.

46. Atsižvelgiant į tai, kad teisėjų kolegijai kyla abejonių dėl ginčo teisiniams santykiams taikytino teisinio reguliavimo, byloje yra pagrindas atnaujinti administracinės bylos nagrinėjimą iš esmės, stabdyti bylos nagrinėjimą ir kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu ištirti, ar Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymu patvirtinto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto (2018 m. birželio 29 d. redakcija Nr. XIII-1381) 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostata „įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai“ neprieštaruja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 1 dalies nuostatai „piliečiai turi <...> teisę lygiomis sąlygomis stoti į Lietuvos Respublikos valstybinę tarnybą“, 48 straipsnio 1 dalies nuostatai „kiekvienas žmogus gali laisvai pasirinkti darbą“, konstituciniams proporcingumo, teisingumo ir lygiateisiškumo principams.

Teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 81 straipsnio 9 dalimi, 100 straipsnio 1 dalies 4 punktu, 101 straipsnio 3 punktu,

n u t a r i a:

Atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės.

Kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą su prašymu spręsti, ar Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto patvirtinimo įstatymu patvirtinto Lietuvos Respublikos vidaus tarnybos statuto (2018 m. birželio 29 d. redakcija Nr. XIII-1381) 9 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostata „įstatymų nustatyta tvarka buvo atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės (išskyrus atleidimą nuo baudžiamosios atsakomybės, kai nusikalstama veika prarado pavojingumą) ir nuo atleidimo nuo baudžiamosios atsakomybės dienos nepraėjo 3 metai“ neprieštaruja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 33 straipsnio 1 dalies nuostatai „piliečiai turi <...> teisę lygiomis sąlygomis stoti į Lietuvos Respublikos valstybinę tarnybą“, 48 straipsnio 1 dalies nuostatai „kiekvienas žmogus gali laisvai pasirinkti darbą“, konstituciniams proporcingumo, teisingumo ir lygiateisiškumo principams.

Bylos nagrinėjimą sustabdyti iki Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas išnagrinės pateiktą prašymą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Romanas Klišauskas

Gintaras Kryževičius

Dainius Raižys